

Forsl. t. L. om Oprett. af et nyt Departement under Indenrigsministeriet.

Den stedfundne Forøgelse af Departementets Arbejde vil ogsaa fremgaa deraf, at Departementets ordinære Budget i det ovennævnte Aaar er vokset meget betydelig, nemlig fra 787,827 Kr. i Finansaaret 1880—81 til 2,223,206 Kr. i Finansaaret 1890—91. Forøgelsen (1,435,379 Kr.) falder navnlig paa følgende af Finanslovens Konti:

	1880-81.	1890-91.
	Kr.	Kr.
§ 19. III. A. Landvæsenet	279,348.	1,153,909.
B. Fiskeri	31,980.	118,075.
C. Industriens Fremme	68,000.	285,800.
IV. B. OrdincærInd- kvartering	297,916.	391,542.
E. Redningsvæ- senet	51,864.	123,181.
	729,108.	2,072,507.

Den forøgede Virksomhed, der saaledes er tilfaldet Departementet, skyldes for en væsentlig Del flere nyere Love, men ved Siden deraf er Arbejdet vokset i det Hele taget paa de forskellige Forretnings-Områder, og ingen, som kender Forholdene, kan undgaa at blive opmærksom paa, at Tilvæksten i Arbejdet i Fremtiden maa komme til at gaa fremad med endnu raskere Strid end hidtil. For Landbrugets Vedkommende have flere Love, ved hvilke nye Emner ere blevne dragne ind under Lovgivningsmagtens Omraade, saasom Lovene imod Svinedifteritis, om Margarine og om Foranstaltninger mod Oldenborrer, væsentlig forøget Landvæsenkontorets og ikke mindst Departementets Arbejde. Det samme har i høj Grad været Tilfældet med Husdyrloven af 1ste April 1887, ved hvilken man fra Lovgivningsmagtens Side ad forskellige, tildels nye Veje har søgt at støtte Landbrugets Bestræbelser for at føre Husdyravlens fremad. Hertil kræves imidlertid en stadig Medvirkning fra Ministeriets og vedkommende Departements Side; Administrationens Arbejde i den Retning har hidtil været meget omfangsrigt og betydeligt, men det er givet, at Arbejdet fremdeles vil vokse, da ikke blot Antallet af Institutioner og Foreninger, der virke for Husdyravlens Fremgang, tiltager stærkt, men nye Opgaver til Formaalets Fremme ogsaa stadig optages. Ved Fiskeriloven af 5te April 1888 blev der underlagt Indenrigsministeriet en ny Kontrol-Institution, hvilket har medført, at Spørgsmaal vedrørende Fiskeriet ere blevne forelagte Ministeriet til Afgørelse i stort Omfang; hertil kommer, at Fiskeriets Ordning uden

for Limfjorder gennem Vedtægter kræver Ministeriets Medvirkning og har medført et betydeligt Arbejde. Den under 9de April 1891 udkomne systematiske Lov om det offentlige Fattigvæsen vil utvivlsomt i længere Tid forstærke Departementet et meget forøget Arbejde. Ved Siden heraf vil den under samme Dato udkomne Lov om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet tilføre Departementet et ganske nyt Arbejdsstof af betydeligt Omfang; dette maa blive en ligefrem Følge af, at efter Lovens § 10 de af Overprøvrighederne uden for København truffne Afgørelser med den i Loven nærmere angivne Begrænsning kunne indaankes for Ministeriet, men især deraf, at for Københavns Vedkommende de af Magistraten truffne Afgørelser i alle Tilfælde kunne indaankes for Ministeriet.

Det turde være indlysende, at en tilfredsstillende Udarbejdelse af Stoffet i et saa mange og forskelligeartede Forretningsgrene omfattende Departement under den stærke Tilvækst af Sagernes Antal gør en yderligere Fordeling af Stoffet i ensartede Hovedgrupper under flere Kontorer nødvendig, og at det særlig, allerede paa Grund af Stofmassens Tiltagen, maa blive aldeles uoverkommeligt for en enkelt Mand at forestaa Ledelsen af Departementets Arbejder.

Da Indenrigsministeriets 1ste Departement og de under dette hørende Kontorer allerede i længere Tid havde været mere bebyrdede med Arbejdsstof, end forsvareligt er overfor den tilbørlige Besørgelse af Forretningerne, har man i en Arrække — paa samtlige Finanslovsforslag for de 6 sidste Finansaar — fremsat Forslag om, at der under Ministeriet skulde oprettes et Departement for Handelsjager, til hvilket ogsaa andre, i naturlig Forbindelse med Handelen staaende Sager tænktes henlagte. Efter at Spørgsmaalet om en Indskrænkning af 1ste Departements Omfang og Arbejde atter har været underjagt og overvejet, er man kommet til det Resultat, at det vil være heldigere og mere formaalstjenligt fra Departementet at udskille ikke blot Handelsjager, men alt Næringsvæsenet vedkommende samt adskillige andre Sager, vedrørende Forretningsgrene, der staa i naturlig Forbindelse dermed.

For saa vidt man, forinden den endelige Afgørelse i Næringsjager træffes, maatte ønske disse gjorde til Genstand for en særlig sagkyndig Overvejelse, vilde man kunne saa fornøden Vejledning hos de forskellige ledende Institutioner, der virke til Fremme af Handel, Industri, Haandværk m. v., ligesom der vel ogsaa for Næringsvæsenets Vedkommende til Departementet eventuelt kunde knyttes sag-